

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ НА НАРЕБДА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ВПИСВАНЕ НА ЛИЦАТА В РЕГИСТЪРА ПО ЧЛ. 9Б ОТ ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

№	Организация/потребител /вкл. начина на получаване на предложението/	Предложения и становища	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Ydacev, Получено чрез Портала за обществени консултации	1. Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета представлява основният правен инструмент за предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. С тази директива, чийто краен срок за транспониране е 26 юни 2017 г., се установява ефикасна и всеобхватна правна рамка за справяне с набирането на парични средства или имущество за терористични цели, като от държавите членки се изисква да установяват, разбират и ограничават рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Това гласи съображение 1 от Директива (ЕС) 2018/843, цитирана в Доклада. Както Директива (ЕС) 2015/849, така и Директива (ЕС) 2018/843, са издадени на основание чл. 114 ДФЕС, което определя и предмета им, който очевидно не е "Правосъдие и вътрешни работи". Като се има предвид, че действителната цел на предлаганата наредба по-вероятно е симулиране на "предприети мерки" срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, неадекватното разбиране по този въпрос е разбираемо. Освен това, до колко избраният подход на откриване на обществена консултация на 20 декември - с оглед всички предстоящи празници след тази дата - е излишно да се коментира. Съставителят, макар и само формално, все пак е спазил изискването на ЗНА - от гледна точка на срока. Същото обаче не може да се каже относно съдържателната част на предложените за обществено обсъждане мотиви, съдържащи се в доклада до министъра на правосъдието. Считам, че същите не отговарят на изискванията на чл. 28, ал. 2, т. 5 ЗНА, поради което са негодни да изпълнят предназначението си - да служат като надлежна основа за провеждане на обществените консултации. Съображенията за това са следните: В проекта за доклад, който очевидно се очаква да изчерпва мотивите за издаване на наредбата, под т. 5 е посочено <i>следното</i>: „Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. С проекта на наредба не се въвеждат изисквания на европейското законодателство, поради което не се налага изготвяне на справка за съответствие с европейското право.“.	Неприети.	1. Изискванията на Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС са въведени в националното законодателство със Закона за мерките срещу изпирането на пари. С предложението проект на Наредба не се въвеждат изисквания на европейското законодателство, а се създават условия и ред за практическото приложение на разпоредбата на чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

	Тази констатация няма как да бъде вярна. На първо място, не само актовете, с които се „въвеждат изисквания на европейското законодателство“ трябва да съответстват на правото на Съюза. Подробни съображения за това не са нужни – достатъчно е съставителят да съобрази съдържанието на Декларация 17 (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A12008E%2FAFI%2FDCL%2F17) към ДФЕС. Видно от текста непосредствено над <i>въпросната т. 5</i>: „С вписването на тези лица в публичен регистър се постига <i>съответствие със заложените в Директива (ЕС) 2018/843 цели</i>, както и съответствие със стандартите на FATF“. Очевидно е, че с издаване на наредбата се цели пълно транспониране на посочената директива.		
	2. С предложената наредба се създава публичен регистър. В него е очевидно, че ще се обработват лични данни на физически лица. Тук може да бъде съобразено Становището на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложение на Комисията за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 и Директива 2009/101/ЕО — Достъп до информация за действителния собственик и последици за защитата на данните (резюме на становището е публикувано в Официален вестник на ЕС - https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2017.085.01.0003.01.BUL). Като е отрекъл нуждата от анализ на съответствието на проекта с правото на ЕС, съставителят очевидно не е съобразил и разпоредбите на чл. 7 и чл. 8 от ХОПЕС, както и на Регламент (ЕС) 2016/679, вкл. тези на чл. 35 и чл. 36 от посочения регламент. Не е съобразено и изискването на чл. 12, ал. 2 ЗЗЛД, във вр. с чл. 36 от ОРЗД. Не е съобразена и практиката на Съда на ЕС. С решение от 22 ноември 2022 г. по съединени дела C-37/20 и C-601/20, ECLI:EU:C:2022:912, Съдът (голям състав) обяви за невалиден член 1, точка 15, буква в) от Директива (ЕС) 2018/843 за изменение на Директива (ЕС) 2015/849, с който член 30, параграф 5, първа алинея, буква в) от Директива (ЕС) 2015/849 се изменя в смисъл, че държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици на учредените на тяхна територия дружества и други правни образувания е достъпна във всички случаи за всеки член на широката общественост. В мотивите си (вж. т. 63 и сл.) СЕС припомни постоянната си съдебна практика, че за пропорционалността на мерки, които водят до намеса в гарантираните с членове 7 и 8 от ХОПЕС права, се изисква тези мерки да бъдат не само подходящи и необходими, но и пропорционални спрямо преследваната цел (решение от 5 април 2022 г., Commissioner of An Garda Síochána и др., C-140/20, EU:C:2022:258, т. 93). По-конкретно, дерогациите и ограниченията на защитата на личните данни се въвеждат в границите на строго необходимото, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да	Неприети.	Публичният електронен регистър е създаден с разпоредбата на чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Предмет на правна уредба в проекта на наредба са условията и редът за вписване и заличаване на лицата, които подлежат на вписване в публичния електронен регистър. Наредбата следва да се издаде на основание и в изпълнение на чл. 9б, ал. 8 от ЗМИП. Съгласно чл. 88, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз Регламентът е акт с директно действие и неговото прилагане във вътрешното законодателство не се опосредства от други нормативни актове. В

се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения. Освен това целта от общ интерес не може да се преследва, без да се отчете фактът, че тя трябва да бъде съвместена с основните права, които се засягат от мярката, като се постигне баланс между, от една страна, целта от общ интерес и от друга страна, разглежданите права, за да се гарантира, че причинените от мярката неблагоприятни последици не са непропорционални на преследваните цели. Следователно възможността за оправдаване на ограничаване на гарантираните с членове 7 и 8 от Хартата права трябва да се прецени, като се измери тежестта на намесата, до която води подобно ограничаване, и като се провери дали значението на преследваната с това ограничаване цел от общ интерес е свързано с тази тежест (решения от 26 април 2022 г., Полша/Парламент и Съвет, C-401/19, EU:C:2022:297, т. 65, и от 21 юни 2022 г., Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, т. 115 и 116 и цитираната съдебна практика). Освен това, за да удовлетвори изискването за пропорционалност, водещата до намесата правна уредба трябва също да предвижда ясни и точни правила, които да уреждат обхвата и прилагането на уредените с нея мерки и да установяват минимални изисквания, така че съответните лица да разполагат с достатъчни гаранции, позволяващи ефикасна защита на техните лични данни срещу рискове от злоупотреби. Тя трябва в частност да посочва обстоятелствата и условията, при които може да се приложи мярка за обработване на такива данни, като по този начин гарантира ограничаване на намесата до строго необходимото. Необходимостта от такива гаранции е още по-голяма, когато личните данни са предоставени на широката общественост и следователно на потенциално неограничен брой лица и могат да разкрият чувствителна информация относно съответните лица (решение от 21 юни 2022 г., Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, т. 117 и цитираната съдебна практика). В съответствие с посочената съдебна практика СЕС посочва, че следва да се провери, първо, дали с предоставянето на достъп на широката общественост до информацията може да се постигне преследваната цел от общ интерес, второ, дали представляващата следствие от този достъп намеса в гарантираните с членове 7 и 8 от Хартата права е ограничена до строго необходимото, в смисъл че целта не би могла разумно да се постигне също толкова ефикасно с други средства, които засягат в по-малка степен тези основни права на съответните лица, и трето, дали намесата не е непропорционална на целта, което налага по-конкретно да се съпоставят значението на целта и тежестта на намесата. За да се докаже строгата необходимост от намесата, до която води достъпът на широката общественост до информацията в регистъра, съставителят би трябвало да се позовава на **оценка на въздействието** върху защитата на данните (чл. 35 ОРЗД), каквато не е приложена на Портала за обществено обсъждане (вероятно, защото изобщо не е изготвяна). Липсва и становище на КЗЛД относно планираното обработване на лични данни. Видно от чл. 5, ал. 2 от предложения проект, достъпът до вписаните

този смисъл не е необходимо в наредбата да се съдържа позоваване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

Отчетено е становището на Комисията за защита на личните данни като текстът на чл. 5, ал. 2 от проекта е редактиран: „Достъпът до вписаните обстоятелства по ал. 1 и по чл. 4, ал. 1 е публичен и безплатен при спазване на нормативните изисквания за защита на личните данни.“

		обстоятелства по ал. 1 и по чл. 4, ал. 1 е публичен и безплатен при спазване на Закона за защита на личните данни. Не е ясно какво се има предвид с думите „при спазване на Закона за защита на личните данни“, доколкото за обработването на данни в регистъра по ЗМИП приложим е Регламент (ЕС) 2016/679, а не ЗЗЛД. ЗЗЛД понастоящем (извън устройствените разпоредби, посветени на КЗЛД) съдържа преимуществено разпоредби, относими към обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществен ред и сигурност и тяхното предотвратяване (вж. чл. 42 и сл. ЗЗЛД). Със ЗЗЛД Р. България е транспонира разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/680. Същевременно, видно от съображение 40 към Директива (ЕС) 2018/843, тази директива не засяга защитата на лични данни, обработвани от компетентните органи в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680. Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗНА, проектът на нормативен акт ЗАЕДНО С МОТИВИТЕ, СЪОТВЕТНО ДОКЛАДА към него и предварителната оценка на въздействието по чл. 20, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган. Съгласно ал. 2, мотивите, съответно докладът, съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; 5. АНАЛИЗ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ с правото на Европейския съюз. Предвид липсата на задължителното съдържание по чл. 28, ал. 2, т. 5 ЗНА, издаването на наредбата при наличните мотиви (доклад) ще съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Едва след публикуване на мотиви, съответно доклад, с изискуемото по закон съдържание, би било възможно ефективното обсъждане на проекта от заинтересованите страни. Становището на КЗЛД по проекта също следва да е налично при обсъждането му от заинтересованите страни.		
2.	Министерство на електронното управление, Получено чрез деловодната система на Министерството на правосъдието	1. По отношение на чл. 2, ал. 1: Текстът „електронна база данни“ да се замени с текста „структурирана база данни“, предвид определението за регистър, въведено с чл. 4а от Закона за електронното управление (ЗЕУ) и фактът, че разпоредбата на цитирания член от проекта на Наредбата се отнася за електронен регистър.	Приети.	Отразено в текста.
		2. По отношение на чл. 3, ал. 1: Препоръчваме текста да се редактира, като се добави „...който гарантира съдържателя се в него информация, съгласно изискванията за	Неприети.	Съдържанието на регистъра е съобразено с императивни разпоредби

		информационна сигурност определени със Закона за киберсигурност и чл. 12, ал. 4 от Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги (НОИИСРЕАУ).		на Закона за електронното управление, Закона за киберсигурност и другите приложими нормативни изисквания. Не е необходимо да се уточняват всички нормативни изисквания, съдържащи се в действащото законодателство, с които регистърът следва да бъде съобразен. Подобно изброяване крие риск от неизчерпателност и би създавало необходимост от промяна на наредбата в случай на законодателни промени.
		3. По отношение на чл. 7, ал. 1: Да се съобрази с текста на чл. 2, ал. 1 от ЗЕУ съгласно който административните органи не могат да изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните или от централен администратор на данни. Данните, които могат да бъдат събрани след предоставяне на ЕИК или код по БУЛСТАТ на юридическото лице не следва да се изискват при подаване на заявлението.	Неприети.	При първоначалното вписване на обстоятелства в регистъра заявителят следва да посочи необходимите идентификационни данни. От него не се изисква да предоставя удостоверения от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и Регистър БУЛСТАТ за посочените обстоятелства. Следователно проверката се извършва

			по служебен път. Също така съгласно чл. 11, ал. 2 от проекта се предвижда, че вписването на промяна на тези обстоятелства, произтичаща от вписани промени в регистър БУЛСТАТ и Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се установява по служебен път.
	4. По отношение на чл. 7, ал. 3: Има необходимост целият текст на ал. 3 да се редактира, като се посочи вида на електронния подпис, с който се подписва заявлението и се вземат предвид разпоредбите на чл. 22, ал. 5, 6, и 7 от Закона за електронното управление, както и чл. 21 от НОИИСРЕАУ. Съгласно чл. 8, ал. 5 и ал. 6 от ЗЕУ електронните образци за заявяване на електронни административни услуги и електронните образци на резултати от услугата следва да са по модел, утвърден от министъра на електронното управление и се вписват в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията. Обръщам внимание, че съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗЕУ министърът на електронното управление изгражда и поддържа Портал на електронното управление. Съгласно ал. 2 от същия член електронните административни услуги се предоставят по достъпен начин чрез портала по ал. 1, включително за лица с увреждания. В следствие на горното, необходимо е в чл. 7 ал. 3 текстът „Заявлението се подава по електронен път посредством електронна административна услуга, достъпна на интернет страницата на Министерството на правосъдието.“ да се замени със „Заявлението се подава и по електронен път посредством електронна административна услуга, достъпна на интернет страницата на Министерството на правосъдието и на Портала на електронното управление.“	Приети.	Текстът на разпродбата е коригиран както следва: „Заявлението се подава по електронен път посредством електронна административна услуга, достъпна на интернет страницата на Министерството на правосъдието и на Портала за електронно управление. Заявлението се подписва с усъвършенстван или квалифициран електронен подпис или средство за електронна идентификация по смисъла на § 1, т. 44 от допълнителните разпоредби на Закона за електронното управление“.
	5. По отношение на чл. 7, ал. 4: Следва нормата да се съобрази с разпоредбата на § 1, т. 35 от Допълнителните	Неприети.	Не съдържа конкретно предложение за

		разпоредби на Закона за електронното управление, съгласно която „посредник при заявяване на електронни административни услуги“ е лице, което представлява по силата на пълномощно или договор получател на електронни административни услуги за заявяване и получаване на съответната услуга.		редакция на текста.
		6. По отношение на чл. 8, ал. 3: Препоръчвам в текста да се посочи вида на електронния печат, а именно квалифициран електронен печат.	Приети.	Отразено в текста.
		7. По отношение на чл. 12, ал. 2: Следва да се осигури възможност за подаване на заявлението за заличаване и по електронен път. Бележката е валидна за всички предвидени в проекта на наредба заявления, в т.ч. заявлението за промяна на обстоятелства по чл. 7, ал. 1. Съгласно чл. 8 ал. 2 от ЗЕУ, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги са длъжни да предоставят всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове. Съгласно ал. 3 от същия член, когато предписаната от закона особена форма има правно значение, но част от услугата може да се заяви или предостави по електронен път, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги, трябва да осигурят възможност за това.	Приети.	В чл. 3 се предвижда изрично уточнение, че заявленията и документите относно подлежащите на вписване обстоятелства се подават по електронен път посредством електронна административна услуга, достъпна на интернет страницата на Министерството на правосъдието и на Портала за електронно управление. Заявлението се подписва с усъвършенстван или квалифициран електронен подпис или средство за електронна идентификация по смисъла на § 1, т. 44 от допълнителните разпоредби на Закона за електронното управление.
3.	Адвокатско съдружие „Динев, Мандажиева, Близнакова и Калдамуков“, получено чрез деловодната система на	В срока на обществено обсъждане на проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари ("Проект на Наредба по чл. 9б от ЗМИП"), публикуван в Портала за обществени консултации към Министерски съвет, предлагаме на Вашето внимание следните съображения и мотиви. Тези съображения са насочени главно към Доклада на зам.министъра на	Приети по принцип.	Наредбата се издава на основание и в изпълнение на чл. 9б, ал. 8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Министерството на правосъдието	правосъдието към Проекта на Наредба по чл. 9б от ЗМИП, но засягат имплицитно и съдържанието на проекто-наредбата, доколкото нейното приложно поле трябва да бъде ясно уредено: I. Докладът на зам.министъра на правосъдието към Проекта на Наредбата по чл. 9б от ЗМИП смесва два отделни режима по предоставяне на услуги от лица в различно качество: предоставяне на услуги по чл. 4, т. 16 от ЗМИП и предоставяне на услуги по чл. 4, т. 15 от ЗМИП. Обект на регистрация по Проекта на Наредбата по чл. 9б от ЗМИП следва да са само лица, различни от адвокати, адвокатски дружества и съдружия, които "по занятие" предоставят услугите, описани в чл. 4, т. 16 от ЗМИП. В Доклада на зам. министъра на правосъдието, който пояснява и аргументира Проекта на Наредба по чл. 9б от ЗМИП, обаче съзираме опит за включване в регистрационния режим по Наредбата по чл. 9б от ЗМИП на адвокати, адвокатски съдружия и адвокатски дружества, които по занятие осъществяват две основни групи правни услуги по чл. 15 от ЗМИП, а именно: <i>т. 15, б. "а", подбуква "дд": "по учредяване, регистриране, организиране на дейността или управление на доверителна собственост, търговец или друго юридическо лице, или друго правно образувание";</i> <i>т. 15, б. "а", подбуква "г": "предоставят адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание".</i> Опитът за включване в регистрационния режим по Наредбата по чл. 9б от ЗМИП на адвокати, адвокатски съдружия и адвокатски дружества, които по занятие осъществяват горните две групи правни услуги ПРОТИВОРЕЧИ на: (i) разпоредбата на чл. 9б от ЗМИП, в редакцията въведена в ДВ., бр. 84 от 2023; (ii) принципите и целите на Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС. Директивата цели правилното прилагане на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма от задължените субекти (съгласно качеството, в което са задължени при предоставяне на определени услуги или делови взаимоотношения), а не цели създаване на нови регулаторни	Тя не урежда условията и реда за предоставяне на услугите по чл. 4, т. 15 ЗМИП. В този смисъл не създава регистрационен режим за адвокати, адвокатски съдружия и адвокатски дружества, които по занятие осъществяват правни услуги. Задължените лица, които подлежат на вписване, са определени съгласно чл. 4, т. 16 ЗМИП.
--	---	--

режими, за вече регулирани професии и образования, при които се упражнява регулирана правна дейност съгласно националното право(адвокатска дейност).

(iii) Законът за адвокатурата ("ЗА") изчерпателно урежда изискванията за упражняване на адвокатска дейност самостоятелно или в съдружие, и сред тези изисквания **не** е необходимостта от вписване в нарочния регистър, който ще се създаде с Наредбата по чл. 9б от ЗМИП.

II. Позоваване на основната правна уредба, във връзка с която е създаден Проекта на Наредба по чл. 9б от ЗМИП чл.4: Мерките по чл. 3, т. 1–6 са задължителни за:

.....

"15. лицата, които по занятие извършват правни консултации, когато:

а) подпомагат или участват в планирането или изпълнението на операция, сделка или друго правно или фактическо действие на свой клиент относно:

аа) покупко-продажба на недвижим имот или прехвърляне на предприятие на търговец;

бб) управление на средства, финансови инструменти или други активи;

вв) откриване, управление или разпореждане с банкова сметка, със спестовна сметка или със сметка за финансови инструменти;

гг) набавяне на средства за учредяване на юридическо лице или друго правно образувание, увеличаване на капитала на търговско дружество, предоставяне на заем или всяка друга форма на набавяне на средства за осъществяване на дейността на юридическо лице или друго правно образувание;

дд) учредяване, регистриране, организиране на дейността или управление на доверителна собственост, търговец или друго юридическо лице, или друго правно образувание;

ее) доверително управление на имущество, включително тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост;

б) действат за сметка на и/или от името на свой клиент в каквато и да е финансова операция;

в) действат за сметка на и/или от името на свой клиент в каквато и да е сделка с недвижим имот;

г) предоставят адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис

и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание;"

"16. лицата, които по занятие предоставят:

а) адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание;

б) услуги по учредяване, регистриране, организиране на дейността и/или управление на търговец или на друго юридическо лице, или друго правно образувание;

в) услуги по доверително управление на имущество или на лице по буква "б" включително:

аа) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор, секретар, съдружник или друга сходна длъжност в юридическо лице или друго правно образувание;

бб) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността доверителен собственик – в случаите на тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост;

вв) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността номинален акционер в трето чуждестранно юридическо лице или друго правно образувание, различно от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, спрямо което се прилагат изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти;"

III. Анализ

Текстът на чл. 4 т.15 от ЗМИП се отнася до адвокатите/адвокатски дружества (които по Закона за адвокатурата предоставят правни консултации по занятия), които предоставят правни консултации по учредяване и регистрации на дружества, вкл. предоставяне на адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание.

Разпоредбата на чл. 4, на т. 16 от ЗМИП се отнася до всички останали лица, които не са адвокати/адвокатски дружества, не предоставят правни консултации, а само извършват по занятие услугите по букви

"а", "б" и "в" на т.16.

Адвокатите/ адвокатските дружества предоставят правни консултации относно учредяване/регистрация на дружества, което обхваща и самата регистрация. Лицата по чл. 4, т.16 от ЗМИП не предоставят правни консултации, **а само регистрации, съответно услуги по регистрация на номинални адрес/ директор и т.н.**

Нормативната уредба може да въвежда два различни режима за едни и същи правни субекти, такъв дуализъм само би създавал правна несигурност. Например, ако адвокатите/адвокатските дружества попадат едновременно под разпоредбите на т.15, и по т.16 от чл. 4 от ЗМИП, за нас е неясно какви вътрешни правила би следвало да спазват – по чл.101, ал.4 от ЗМИП – приетите от „Висшият адвокатски съвет приема единни вътрешни правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, които се прилагат от членовете на адвокатските колегии“ или са длъжни да имат свои вътрешни правила по чл. 101, ал.1 от ЗМИП, или и двете?

Императивните правни разпоредби не могат да се тълкуват разширително – след като в чл. 9б от ЗМИП е предвидено регистрацията да важи само за задължените лица по чл. 4, т. 16, от ЗМИП, няма правно основание лицата по чл. 4, т. 15 от ЗМИП (адвокати/адвокатски дружества, които предоставят правни консултации) да подлежат на същата регистрация. Вписването на адвокатите в допълнителен регистър, предвиден по проекто-наредбата, само заради това, че при упражняване на своята адвокатска дейност обичайно изготвят документи и заявяват за първоначална регистрация търговски дружества и други правни образувания в страната, реално е въвеждане на ограничение в правото да се предоставят тези адвокатски услуги. Това противоречи на Конституцията и на ЗА, където правото на професионален труд на адвоката е гарантирано и е регламентирано, при какви условия се осъществява.

С оглед изчерпателност, бихме искали да уточним, че в практиката действително има случаи, при които адвокатски съдружия/адв. дружества предоставят временно "адрес на управление" на свои клиенти, които тепърва се установяват в страната. Обикновено адвокатът не предоставя този "адрес на управление" като отделна услуга и с оглед получаване на регулярен доход от такава отделна услуга, а го прави, за да е възможно изначално регистрирането на клиентското дружество в страната. След като дружеството се регистрира, клиентът си наема /купува офис

(помещения)и адресът се променя. Това е съвсем различна житейска и правна ситуация от хипотезата, която визираща чл. 16, буква а) от ЗМИП (само за тези лица, ще се изисква регистрация)- **лица, които не са адвокати/ адв. дружества и предоставят адрес на управление**, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание.

IV. Заключение:

По гореизложените причини, считам че изявлението в Доклада към Проектана Наредба по чл. 9б от ЗМИП, че „С поредица от изменения в Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) бяха предвидени законодателни промени, насочени към създаване на ефективни механизми за идентифициране на лицата, които предоставят услуги по дружествено управление, включително задължение за вписването им в публичен регистър към министъра на правосъдието и на адекватни процедури за проверка на служителите, ангажирани в предоставянето на услуги по дружествено управление (**напр. адвокати, счетоводители, данъчни съветници и др.**)“ е невярно и подвеждащо.

V. Предложение за уточнение на приложното поле на Проекта на Наредба по чл. 9б от ЗМИП

Ето, защо в срока за обществено обсъждане на Проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари, публикуван в портала за обществено обсъждане Портала за обществени консултации (strategy.bg), предлагаме да се направят изрични уточнения в проекто-наредбата, че режимът НЕ се прилага за лицата по чл. 4, т. 15 от ЗМИП (адвокати, адвокатски дружества или съдружия, които по занятие предоставят услугите по учредяване, регистриране, организиране на дейността или управление на доверителна собственост, търговец или друго юридическо лице, или друго правно образувание; предоставят адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание).

"Чл. 1. Тази наредба урежда условията и реда за вписване и заличаване в публичния електронен регистър към министъра на правосъдието по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

		(2) Наредбата не се прилага за извършване на дейности по чл. 4, т. 15 от ЗМИП от лица по Закона за адвокатурата".		
4.	Висш адвокатски съвет, получено чрез деловодната система на Министерството на правосъдието	Становище по конкретни нормативни предложения в проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 96 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, които касаят адвокатурата. 1. По същество предложеният проект на наредба урежда условията и реда за вписване и заличаване в публичен електронен регистър към министъра на правосъдието по чл. 96 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на лица, осъществяващи по занятие дейности, предвидени в чл. 4, т. 16 ЗМИП. С текста на подзаконовия акт бива детайлно регламентирано едно ново регистърно производство, което изисква преглед на документи, даване на указания за отстраняване на нередности, промяна на вписани обстоятелства, както и условията и реда за заличаване на вписани лица от регистъра. Съгласно мотивите към проекта на Наредбата за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 96 от Закона за мерките срещу изпирането на пари с нея се цели създаването на ефективен механизъм за идентифициране на лицата, предоставящи услуги по дружествено управление, чрез които да се повиши ефективността на контрола по прилагането на мерките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма от страна на компетентните надзорни органи. Отделно от това се сочи, че с предложения проект се очаква да бъдат постигнати в по-голяма степен целите, заложи в Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (Директива 2018/843). За съжаление обаче една част от новосъздадените нормативни положения съществено се отклоняват не само от концепцията, заложи в цитираните актове на Европейското право, но още и от основни правила, заложи в действащото ни законодателство, имащи за последица създаването на подзаконова уредба, ограничаваща упражняването на една свободна професия, каквато е адвокатската и застрашаване независимостта на адвокатурата. Най-отчетлив пример в тази насока е правилото на чл. 2, ал. 2 от проекта, което гласи, че вписването в Регистъра е условие за извършване на дейност по чл. 4, т. 16 от ЗМИП. Същевременно упражняването на адвокатската професия е дейност за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица (чл. 2, ал. 1, изр. 1 ЗАдв), в рамките на която неминуемо се налага да бъдат реализирани някои	Неприети.	Наредбата се издава на основание и в изпълнение на чл. 96, ал. 8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Тя не урежда условията и реда за предоставяне на услугите по чл. 4, т. 15 ЗМИП. В този смисъл не създава регистрационен режим за адвокати, адвокатски съдружия и адвокатски дружества, които по занятие осъществяват правни услуги. Задължените лица, които подлежат на вписване, са определени съгласно чл. 4, т. 16 ЗМИП.

	от предвидените в чл. 4, т. 16 ЗМИП дейности като например да се предоставят услуги по учредяване, регистриране, организиране на дейността и/или управление на търговец или на друго юридическо лице, или друго правно образувание, услуги по доверително управление на такива лица, включително и услуги по предоставяне на адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание. Отгук и се вижда, че съгласно предложения проект невписването на адвокат в регистъра по чл. 96 от ЗМИП или отказът за такова вписване би имало за последица едно недопустимо ограничаване на специалната адвокатска правоспособност и засягане независимостта на адвоката, доколкото осъществяването на дейности по чл. 4, т. 16 ЗМИП, част от които императивно изискват правни познания, ще се окаже забранено. По този начин с подзаконов нормативен акт на практика бива дерогирано правилото на чл. 24 и сл. от ЗАдв относно обема на дейностите, включени в рамките на упражняването на адвокатската професия и биват налагани недопустими ограничения по отношение на адвокатската професия. Считам, че единствено специалният закон — Законът за адвокатурата може да урежда ред и предпоставки за ограничаване или отнемане на адвокатска правоспособност, като с оглед обществената значимост на адвокатската професия е немислимо това да става с акт на изпълнителната власт.		
	2. Отделно от това прегледът на законовата уредба на видовете правна дейност, осъществявана от адвокати, нотариуси, съдебни изпълнители и юрисконсулти налага категоричния извод, че всички те са предмет на специално регулиране на законово ниво именно с цел да се гарантира осъществяването им съобразно установените в защита на личните и обществените интереси правила. По тази причина и е неприемливо с подзаконов акт, който освен друго няма отношение към адвокатската професия, да бъдат въвеждани ограничения по отношение на обема на дейности, които могат да бъдат осъществявани от лице с вече придобита специална адвокатска правоспособност. Аргумент в тази насока е и чл. 2 от Закона за адвокатурата, според който упражняването на адвокатска професия е дейност, предвидена в Конституцията за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица. Тя се осъществява в съответствие с принципите за независимост, изключителност, самоуправление и самоиздръжка. Отгук и създаването на нормативно правило като това на чл. 2, ал. 2 от проекта за Наредба, противоречи както на чл. 134 от Конституцията, така и на чл. 2 и следващите от Закона за адвокатурата. Следва да се посочи още, че различни рестрикции	Неприети.	Наредбата се издава на основание и в изпълнение на чл. 9б, ал. 8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Предмет на правна уредба в проекта на наредба са условията и редът за вписване и заличаване на лицата, които подлежат на вписване в публичния електронен регистър. Наредбата не създава регистрационен режим за адвокати, адвокатски съдружия и адвокатски

		пред автономията на адвокатурата, каквото без съмнение представлява изискването за вписване в регистър като предпоставка за упражняване на дейности, които неминуемо попадат в обхвата на адвокатската професия, и в сравнителен план биват често оценявани като несъответни на фундаменталния принцип на справедливостта, който е в основата на адвокатската независимост.		дружества, които по занятие осъществяват правни услуги. Задължените лица, които подлежат на вписване, са определени съгласно чл. 4, т. 16 ЗМИП.
		3. На следващо място следва да се посочи, че в чл. 4 от Закона за адвокатурата са посочени условията, които трябва да са налице, за да може един дееспособен български гражданин да стане адвокат. Затова и при вече придобита специална правоспособност, е недопустимо същата да бъде ограничавана и дерогирана чрез подзаконов нормативен акт, доколкото прилагането на чл. 2, ал. 2 от Проекта в предложението му вариант във връзка с чл. 4, т. 16 ЗМИП би довело именно до изключване на дейностите по чл. 4, т. 16 ЗМИП от позволените за адвокат, невписан в съответния регистър по чл. 9б ЗМИП. Съвсем друг е въпросът как законовото правило на чл. 4, т. 16 ЗМИП в часта относно изискването за упражняване на съответните дейности „по занятие“ е съвместимо въобще с формулировката на чл. 24 ЗАДв относно съдържанието на дейностите, упражнявани в рамките на адвокатската професия. Съгласно чл. 24 ЗАДв упражняването на адвокатската професия включва устни и писмени консултации и становища по въпроси на правото, изготвяне на всякакви книжа - молби, тълби, заявления, жалби и други, свързани с выложената от клиента работа, представителство на доверителите и подзащитните и защита на правата и законните интереси пред органите на съдебната власт, административните органи и служби, както и пред физически и юридически лица. За сравнение в сферата на търговското право занятието изисква извършването на сделки (респективно дейности) да е трайно, системно, а не еднократно или случайно, и същите да са насочени към получаване на доход. Това поставя вероятно и питането каква следва да е трайността и системността при осъществяване от адвокат на посочените в чл. 4, т. 16 дейности, за да извърши последният преценка, че е, или съответно не е субект на задължението за регистрация в регистъра по чл. 9б. В тази връзка вероятно би било добре в проекта на Наредба да се създаде легална дефиниция на понятието „по занятие“ за нуждите на ЗМИП и актовете по неговото приложение. Това значително би облекчило прилагането на тези така или иначе усложнени и многословни комплекси от правила.	Неприети.	Наредбата се издава на основание и в изпълнение на чл. 9б, ал. 8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари. Тя не урежда условията и реда за предоставяне на услугите по чл. 4, т. 15 ЗМИП. В този смисъл не създава регистрационен режим за адвокати, адвокатски съдружия и адвокатски дружества, които по занятие осъществяват правни услуги. Задължените лица, които подлежат на вписване, са определени съгласно чл. 4, т. 16 ЗМИП.

		4. Ведно с гореизложеното предложеното правило на чл. 2, ал. 2 заедно с чл. 10 от проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от ЗМИП, даващо възможност да бъде постановен отказ, когато заявителят не отговаря на условията по чл. 6 или в срока по чл. 9 не са отстранени установените недостатъци, в немалка степен нарушава самата концепция за адвокатурата като свободна, независима и самоуправляваща се организация (чл. 134, ал. 1 КРБ). Това е така, защото на практика с цитираните правила се създава възможност длъжностното лице по регистрацията при постановен отказ да ограничи обема на възможната адвокатска дейност по отношение на лице, на което специалният закон — Законът за адвокатурата е признал пълен обем права. Съгласно чл. 6, ал. 2 ЗА решение за вписване се взема след проверка на предпоставките за придобиване на права за адвокат. Те са регламентирани в чл. 4 ЗА (условия) и чл. 5 ЗА (пречки). Условията могат да бъдат разделени на две групи. В първата са тези по чл. 4, ал. 1, т. 1 - 4 ЗА, които подлежат на установяване с писмени документи - завършено образование, придобита правоспособност, стаж, положен изпит, осъждане, здравословно състояние. Втората група условия за заемане на длъжността (по чл. 4, ал. 1, т. 5 ЗА) включва субективна преценка на конкретно посочен в чл. 6, ал. 1 ЗА компетентен орган - Адвокатския съвет - за наличие на необходимите за упражняване на професията нравствени и професионални качества. Това означава, че не би следвало с подзаконов нормативен акт да се допуска ограничаване на вече придобитата адвокатска правоспособност, при това по ред и от орган, различни от тези определени в специалния закон. В тази връзка най-доброто разрешение би било адвокатите изрично да бъдат изключени от лицата по чл. 9б от ЗМИП, които следва да бъдат вписани в нарочния регистър.	Неприети.	Условията и предпоставките за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП са уредени в чл. 9г от закона. Предложението в проекта да бъде изрично регламентирано адвокатите да бъдат изключени от лицата, които се вписват в регистъра по чл. 9б от ЗМИП надхвърля законовата делегация. Кръгът на лицата, които подлежат на вписване в регистъра, е определен съгласно чл. 9б ЗМИП.
		5. Като друг недостатък на предложената уредба може да се посочи и регламентацията на самата процедура по извършване на вписването и най-вече частта, касаеща необходимите документи, които следва да бъдат приложени към заявлението. Разпоредбата на чл. 6 от проекта гласи: „В Регистъра се вписва лице, което съгласно чл. 9б, ал. 1 от ЗМИП: 1. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано; 2. не е било член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, през последните две години, предхождащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността, ако са останали неудовлетворени кредитори; ако е изминал 5-годишен срок от прекратяване на дружеството поради	Неприети.	В регистъра по чл. 9б ЗМИП не се предвижда да се вписват единствено адвокати, нито да се вписват всички адвокати. Критерият за вписване не е упражняването по занятие на адвокатска професия, а извършването по занятие на дейността по чл. 4, т. 16 ЗМИП, която

несъстоятелност, конкретните обстоятелства и отпадането на ограниченията се посочват изрично;

3. не попада в ограниченията за заемане на висша ръководна длъжност по чл. 124 от ЗМИП или чл. 15 от Закона за мерите срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ);

4. не е лишено от право да заема материалноотговорна длъжност;

5. въз основа на събраните по-горе за него данни не дава основание за съмнение относно неговата надеждност и пригодност.

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат и по отношение на лице, което е прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, съдружник, действителен собственик на юридическото лице или друго правно образувание, извършващо дейност по чл. 4, т. 16 ЗМИП”.

Така създадените изисквания за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП по отношение на адвокатите създава едно ненужно и обременително задължение с необоснована административна тежест. Това е така не само по причина, че заложените изисквания пред заявителя-адвокат отчасти приповтарят формалните документални изискванията в процедурата по придобиване на адвокатска правоспособност, но и ненужно създават задължение за вписване в регистър на определена категория лица, които така или иначе фигурират в публичен регистър. От мотивите към предложения проект на ПНА не става ясно с какво създаването на новия регистър ще осигури по-голяма прозрачност, достоверност на публикуваната информация, както и възможност за своевременно установяване на несъответствия и ефективно им отстраняване по отношение на лица, които така или иначе са вписани в друг публичен регистър. В тази връзка е достатъчно да се посочи, че в своята практика ВКС е имал възможност да застане на позицията, че единните адвокатски регистри са създадени за осигуряване на максимална прозрачност в дейността на адвокатурата. Съгласно чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗАadv, адвокатска професия може да упражнява само лице, положило клетва и вписано в регистъра на адвокатска колегия. В тази връзка, ако наистина с предложения проект на Наредба се цели създаване на прозрачност по отношение на лицата, предоставящи услуги по дружествено управление, то би следвало адвокатите или да бъдат изключени от приложението на чл. 4, т. 16 ЗМИП във връзка с чл. 9б ЗМИП, или за адвокат - заявител, който по занятие упражнява дейности по чл. 4, т. 16 ЗМИП да е достатъчно да докаже адвокатското си качество чрез наличието на доказателства за вписване в регистъра на съответната адвокатска колегия. Аргумент в тази насока е и обстоятелството, че няма и съществена разлика между данните, които биха били отразени в новосъздадения регистър по чл. 9б ЗМИП и в регистъра към адвокатските колегии, който също е публичен и достъпен.

е идентифицирана като по-високорискова. Разпоредбата на чл. 6 от проекта възпроизвежда условията по чл. 9г ЗМИП, на които следва да отговорят лицата, за да бъдат вписани в публичния електронен регистър за осъществяване по занятие на дейности по чл. 4, т. 16 ЗМИП.

		6. Отвъд това, формулировката на правилото на чл. 6 от проекта на Наредба, създаващо възможност за лицето по регистрацията да извършва преценка дали са налице основания за съмнение в надеждността и пригодността на заявителя, при това само въз основа на определена информация, е крайно непрецизна и не позволява да се извърши оценка какви са критериите за подобна надеждност и пригодност. Същевременно проверка, чийто резултат би могъл да бъде отказ от вписване в регистъра и оттам лишаване от възможността да се извършват посочените в чл. 4, т. 16 ЗМИП дейности създава сериозни опасения и относно справедливостта и балансираността на подобно нормативно правило. Този извод се потвърждава като си дадем сметка, че съгласно чл. 134, ал. 2 КРБ, връзка с чл. 6 и чл. 7, ал. 1 — 4 ЗА законът възлага в правомощие на компетентните органи на адвокатурата да извършат проверка и да оценят онези нравствени и професионални качества, които кандидатът следва да притежава, за да упражнява адвокатска професия. Затова и е повече от неудържимо да се предоставя в дискрецията на длъжностно лице по регистрацията извършване на подобна, при това повторна, оценка, с което и на практика се стига до изнемане на изключителната материална компетентност на адвокатските съвети към съответните колегии. Единствено адвокатските съвети могат да преценят дали са налице предпоставките за придобиване права на адвокат, посочени в чл. 4 и чл. 5 ЗА, включително тази по чл. 4, ал. 1, т. 5 ЗА - кандидатът да притежава необходимите нравствени и професионални качества за упражняване на адвокатската професия, като тази проверка не е нормативно уредена и е предоставена на оперативната самостоятелност на Адвокатския съвет, като орган, произнасящ се за вписването на адвоката. Повторно извършване на подобна преценка, до какъвто резултат би довел приложението на чл. 6 от предложението проект на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от ЗМИП е недопустимо. Това е и още един аргумент, ако ли бъде взето решение да се запази въобще изискването за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП по отношение на адвокатите, то вписването да бъде осъществявано единствено чрез доказване на адвокатското качество на лицето — заявител, без да се извършва друга форма на проверка и без задължение за представяне на документите, посочени в чл. 6 от проекта.	Неприети.	В регистъра по чл. 9б ЗМИП не се предвижда да се вписват единствено адвокати, нито да се вписват всички адвокати. Критерият за вписване не е упражняването по занятие на адвокатска професия, а извършването по занятие на дейността по чл. 4, т. 16 ЗМИП, която е идентифицирана като по-високорискова. Разпоредбата на чл. 6 от проекта възпроизвежда условията по чл. 9г ЗМИП, на които следва да отговорят лицата, за да бъдат вписани в публичния електронен регистър за осъществяване по занятие на дейности по чл. 4, т. 16 ЗМИП.
		7. На последно място предложеният проект на подзаконов нормативен акт е издаден в нарушение на чл. 28, ал. 2, т. 5 ЗНА, доколкото мотивите към проекта на процесната наредба не съдържат информация и анализ относно	Неприети.	Изискванията на Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския

съответствие на предложените текстове с правото на Европейския съюз. Същевременно едва ли може да има спор, че ЗНА придава важно значение на мотивирането на предложението за приемане на нормативен акт. В практиката на ВАС последователно се приема, че дейността по издаване на нормативни административни актове, като същностен белег на държавното управление и основен правен регулатор, се подчинява на общите принципи на чл. 4, на чл. 8 и чл. 12 АПК - законност, равенство и достъпност, публичност и прозрачност. Спазването на предвидената процедура е императивно задължение на натоварените с нормотворчески правомощия административни органи, обезпечаващо законосъобразното формиране на управленски решения и приемането на регулиращите определени обществени отношения правни норми по разумен, компетентен и стабилен начин. Нормотворческият процес се основава и на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност — чл. 26, ал. 1 от ЗНА. В тази връзка мотивите за изработването на нормативния акт осигуряват реализиране на предоставената от закона възможност на заинтересованите лица за изразяване на мнения и становища и те задължително следва да бъдат налице при обсъждането им и при запознаването на заинтересованите страни с проекта. Мотивите дават представа как е формирана волята на вносителя на акта, поради което те са от съществено значение за адресатите на акта, така че последните да могат да разберат фактите и причините, накарали вносителя на акта да възприеме съответния вариант на уредба при определяне на медицинските стандарти. В случая към проекта за Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари липсват всякакви мотиви относно съответствието с правото на ЕС като се изтъква, че с проекта на наредба не се въвеждат изисквания на европейското законодателство, поради което не се налага изготвяне на справка за съответствие с европейското право“. Подобно твърдение обаче сочи на противоречие, доколкото още във въвеждащата част на мотивите, при изясняване целите на предложения проект за ПНА, се изтъква, че с него се цели съответствие със заложените в Директива (ЕС) 2018/843 цели, както и съответствие със стандартите на FATF. Оттук и едва ли е вярно, че оценка на съответствието по чл. 28, ал. 2, т. 5 ЗНА не е нужна. Законното изискване към съдържанието на мотивите, респ. доклада към проекта за нормативен акт, не е самоцелно, а представлява гаранция за спазване принципите за законност, последователност, предвидимост, пропорционалност, публичност и прозрачност по Глава втора от АПК. Затова и неспазване на изискването на л. 28, ал. 2, т. 5 би следвало да доведе до отказ от компетентния орган да бъде обсъждан по същество (арг. от чл. 28, ал. 4 ЗНА).

парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС са въведени в националното законодателство със Закона за мерките срещу изпирането на пари. С предложения проект на Наредба не се въвеждат изисквания на европейското законодателство, а се създават условия и ред за практическото приложение на разпоредбата на чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

		С оглед на гореизложеното, Висшият адвокатски съвет намира, че проектът на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари следва да бъде ревизиран, като изрично адвокатите бъдат освободени от задължение за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП, тъй като те, по занятие, подават заявления за вписвания във всички регистри, като представляват своите клиенти. В случай на евентуалност, ако бъде прието, че адвокатите следва да се вписват в регистъра по чл. 9б ЗМИП, това вписване би могло да се извършва единствено въз основа на качеството „адвокат“, което лесно се установява посредством справка в Единния адвокатски регистър (ЕАР). Всякакво възлагане на изисквания за допълнително вписване на адвокатите в регистри, различни от ЕАР, е в нарушение на чл. 24 и сл. от Закона за адвокатурата и чл. 134 от Конституцията на Република България, които уреждат адвокатурата като независима и самоуправляваща се общност, на която е възложено осъществяването по занятие на защитата на правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица.		
4.	Комисия за защита на личните данни	Подкрепя предложението за Наредба със следните коментари: 1. По чл. 2, ал. 1, т. 3 от проекта на Наредба текстът „буква б“ следва да се замени с текста „точка 2“; 2. По чл. 5, ал. 2 текстът „Закона за защита на личните данни“ следва да се замени с „при спазване на нормативните изисквания за защита на личните данни“; 3. По чл. 13 следва да се уточни дали 10-годишният срок се отнася за данните от регистъра и/или за данните в резервните копия и архивите.	1. Приети. 2. Приети. 3. Приети.	1. Отразено в текста. 2. Отразено в текста. 3. Отразена редакция в текста.
5.	Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Получено чрез деловодната система на МП	В член 3, ал. 3 думите „министърът на правосъдието има“ да се заменят със „служителите по ал. 5 имат“, а думите „данните в регистъра на населението, поддържан на национално ниво – Национална база данни „Население“ да се заменят със „следните данни в регистъра на населението – Национална база данни „Население“: име, ЕГН, дата на смърт на лицата по чл. 4, т. 16 от ЗМИП“. Мотиви: Съгласно проекта на наредба вписването и заличаването в регистъра по чл. 9б от ЗМИП се извършва от служители по регистрация, изрично определени със заповед на министъра на правосъдието. Съгласно чл. 3, ал. 3 от проекта на наредба достъпът до регистъра на населението – Национална база данни „Население“, е необходим във връзка с осигуряване на условия за	Приети.	Отразено в текста на чл. 3, ал. 3 от проекта на наредба.

		функционирането на регистъра по чл. 9б от ЗМИП, което предполага извършването на справки в НБД „Население“ да се осъществява от служителите по регистрация. В тази връзка, наредбата следва да регламентира правото на достъп до данни, съдържащи се в НБД „Население“, на тези служители. Предложеното изрично посочване на достъпваните данни се основава на принципите, предвидени в чл. 5, б. „б“, „в“ и „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) – принцип на „ограничение на целите“, на „свеждане на данните до минимум“ и на „точност“, изискват обемът на данни и видът на обработването им да са съобразени с конкретните легитимни цели на администратора.		
--	--	---	--	--